

Aan: Internetconsultatie.nl/renteaftrekbeperkingen

Van: Economic and Fiscal Forum Netherlands British Chamber of Commerce ("NBCC").

Betreft: Internetconsultatie Renteaftrekbeperkingen

Den Haag, 14 juli 2016

Betreft:

Geachte dames en heren,

De NBCC heeft met belangstelling kennis genomen van het wetsvoorstel "Ontwerpwijzigingen van enkele specifieke renteaftrekbeperkingen in de Wet Vpb 1969" (het "Voorstel"). De NBCC maakt graag gebruik van de gelegenheid om haar visie ten aanzien van het Voorstel in te brengen.

Algemeen

1. De NBCC kan zich op zich vinden in het algemene uitgangspunt dat structuren die de effectiviteit van de artikel 10a Wet op de vennootschapsbelasting 1969 ("Wet Vpb") en de overnameholding bepaling uithollen dienen te worden bestreden, in dit geval door middel van aanpassing van wetgeving. Wel hebben wij er moeite mee dat deze aanpassingen plaatsvinden op een moment waarop Nederland (en de andere EU Lid-Staten) op het punt staat een algemene renteaftrekbeperking in te voeren als gevolg van de op 12 juli 2016 aangenomen Anti Tax Avoidance Directive. In dat kader is een algehele herbezinning van de renteaftrekbeperkingen in de Wet Vpb op zijn plaats. Belastingplichtigen zullen geconfronteerd worden met een nieuwe renteaftrekbeperking en mogelijk een ingrijpende wijziging van de bestaande renteaftrekbeperkingen. Zoals het kabinet in de toelichting op het Voorstel zelf al aangeeft wordt artikel 15ad Wet Vpb op dat moment wellicht zelfs afgeschaft. Het is schadelijk voor het Nederlandse vestigingsklimaat als belastingplichtigen worden geconfronteerd met veelvuldig veranderende wetgeving, bovendien wanneer die wijzigingen slechts toepassing zullen vinden voor een periode van hooguit 2 jaar. Wij zouden ons dan ook kunnen voorstellen dat het invoeren van de aanscherping van de overnameholding bepaling, en mogelijk ook die van artikel 10a Wet Vpb, nog even worden uitgesteld tot na de herbezinning over het gehele stelsel van renteaftrekbeperkingen.

Specifieke opmerkingen

2. Het voorgestelde art. 10a, lid 7 Wet Vpb breidt de definitie van verbonden lichaam uit tot een “samenwerkende groep” die een belang van een derde in een belastingplichtige houdt. Blijkens de toelichting op deze bepaling is de invulling van het begrip “samenwerkende groep” afhankelijk van de feiten en omstandigheden. Er wordt echter één concreet voorbeeld gegeven van een investering die is verspreid over verschillende fondsen die onder beheer staan van één general partner. Kennelijk is de voorgestelde bepaling opgesteld om met name deze categorie te treffen. Als kenmerken voor het bestaan van een samenwerkende groep worden in het voorbeeld genoemd:
  - a. De materiële zeggenschap over de – vormgeving van de – investering en het gezamenlijk belang in de overgenomen vennootschap berust bij een coördinerende (rechts)persoon (zoals in het voorbeeld de general partner die het fonds beheert); en
  - b. Elke aandeelhouder onder min of meer vergelijkbare voorwaarden en in min of meer dezelfde verhoudingen eigen vermogen en (risicovolle) leningen verschaft.

Voorts wordt opgemerkt dat het “daarbij in het algemeen voor de parallel investerende lichamen of subfondsen niet toegestaan [is] tussentijds hun belang te verminderen of uit de investering te stappen”.

Zowel de criteria in het gegeven voorbeeld als het overigens overlaten van de invulling van het begrip “samenwerkende groep” aan de praktijk en – uiteindelijk de jurisprudentie – zullen naar onze mening tot veel rechtsonzekerheid leiden. In het voorbeeld in de toelichting: is geen sprake van een ‘samenwerkende groep’ als er wel op verschillende tijdstippen vervreemd kan worden? Wanneer is sprake van ‘min of meer vergelijkbare voorwaarden’? Als een groep vermogende ondernemers of een aantal familieleden besluiten een noodlijdende vennootschap over te nemen, is dan sprake van een ‘samenwerkende groep’? Wat als deze investeerders onderling onenigheid krijgen? Ons inziens zou de toepassing van deze bepaling beperkt moeten worden tot de situaties waarvoor hij kennelijk is bedoeld, nl. het verspreiden van investeringen over verschillende investeringsfondsen. Teneinde ook in die situaties de benodigde rechtszekerheid te creëren zou de bepaling ons inziens voorzien moeten worden van duidelijke wettelijke criteria en dient de bewijslast ten aanzien van de aanwezigheid van een “samenwerkende groep” te worden neergelegd bij de inspecteur. Zonder deze beperkingen is het ons inziens onvermijdelijk dat in de praktijk discussies zullen ontstaan tussen de belastingdienst en het (overnemende) bedrijfsleven over de toepasselijkheid van deze bepaling in situaties waarvoor ze niet is geschreven en zal de toepassing ervan in situaties waarvoor zij kennelijk is bedoeld leiden tot veel rechtsonzekerheid.

3. In het voorbeeld in de toelichting op het voorgestelde elfde lid van artikel 15ad Wet Vpb wordt er – terecht - van uitgegaan dat als een schuld (schuld 2) op het niveau van de overgenomen vennootschap wordt aangewend voor een dividenduitkering aan de overnameholding, en de overnameholding dat bedrag vervolgens aanwendt voor aflossing van de oorspronkelijke overnameschuld (schuld 1), schuld 2 dan ook een overnameschuld is. In de praktijk kunnen zich echter situaties voordoen waarin het verband tussen schuld 2 en de aflossing van schuld 1 niet zo evident is. Te denken valt aan de situatie waarin de overgenomen vennootschap niet alleen schuld 2 aangaat, maar ook liquide middelen uit haar normale bedrijfsvoering genereert of door verkoop van activa. Naar onze mening zouden deze liquide middelen aangewend moeten mogen worden om dividend uit te keren waarmee schuld 1 kan worden afgelost, ook als de overgenomen vennootschap ervoor kiest haar ondernemingsactiviteiten overigens met schuld 2 te financieren. Wij zien echter de nodige toerekeningsdiscussies ontstaan op dit vlak. Wij zouden er daarom voor pleiten expliciet in de regeling op te nemen dat de bewijslast ten aanzien van het ‘verband’ tussen schuld 2 en de aflossing van schuld 1 bij de inspecteur wordt gelegd.

4. Het Voorstel bevat geen bepaling omtrent de datum van inwerkingtreding. In de toelichting wordt opgemerkt dat de bepalingen van toepassing zullen zijn op boekjaren die aanvangen op of na 1 januari 2017. Dit roept vragen op ten aanzien van de materiële terugwerkende kracht van het Voorstel. Wetgeving met materieel terugwerkende kracht kan schadelijke gevolgen hebben voor het investeringsklimaat in Nederland. In beginsel zijn wij dan ook van mening dat indien materiële terugwerkende kracht nodig geacht wordt door de wetgever daar zorgvuldig mee omgesprongen moet worden. Dat wil zeggen dat situaties die niet zijn ontstaan met het oog op het effect dat de regeling beoogt de voorkomen door middel van overgangsrecht permanent of tijdelijk uitgezonderd (kunnen) worden van toepassing van de regel.

Op het punt van de voorgestelde wijziging van artikel 10a Wet Vpb doet materiële terugwerkende kracht zich voor ten aanzien van samenwerkende groepen in structuren die zijn ontstaan vóór de inwerkingtredingsdatum van het Voorstel. Zij worden geconfronteerd met toekomstige niet-aftrekbaarheid van rentelasten bij verbonden lichamen. Wij zouden ons kunnen voorstellen dat hier een vorm van overgangsrecht wordt gecreëerd waarbij voor deze situaties de regeling niet van toepassing is, tenzij de belastingdienst aannemelijk maakt dat de structuur is opgezet om aan de toepassing van artikel 10a Wet Vpb te ontkomen.

Op het vlak van artikel 15ad Wet Vpb wordt in het verleden speciaal gecreëerd overgangsrecht buiten werking gesteld afhankelijk van omstandigheden die zich sinds 15 november 2011 hebben voorgedaan. Wij kunnen ons er iets bij voorstellen dat daar waar bewust gepland wordt om (blijvend) gebruik te kunnen maken van het overgangsrecht terwijl in feite sprake is van een nieuwe overname – zoals in het in de toelichting gegeven voorbeeld - deze materiële terugwerkende kracht te rechtvaardigen valt. Dat is 'all-in the game'. Er zullen echter ook tal van situaties zijn waarin fiscale eenheden om volstrekt legitieme redenen zijn opgegaan in andere fiscale eenheden en waarbij mogelijk zelfs geen enkel fiscaal voordeel werd beoogd of behaald. Voor bonafide gevallen zou naar onze mening een uitzondering gecreëerd moeten worden op toepassing van artikel II van het Voorstel.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink that reads 'M. Buckers'.

Martin Buckers
Chairman Economic and Fiscal Forum NBCC